

heter forresten det den dag i dag, og der tilbrakte jeg mange timer i guttedagene.»

«Du kjenner begrepet?»

«Limno-et-eller-annet? Nei, men jeg husker litt om hva det er når du først sier navnet. Men det var kanskje ikke padde-evjer du var opptatt av.» Ronny måtte nok en gang le av sine egne uttalelser.

«Nei,» Finsen strevde litt for å finne formuleringene frem fra hukommelsens gjemmer, «mitt interessefelt var den anvendte limnologien. Jeg beskjeftiget meg først og fremst med grunn-problemene ved renvannsforsyning og hvordan vassdragene forurenses av kloakk og spillvann. Jeg tror faktisk jeg avga en innstilling når det gjelder det vannet vi har i springen her på huset.»

«Vi hadde brønn, vi,» sa Ronny, og gled tilbake ned i sin erindrings lune ørelappstol.

«Men dette var jo riktig interessant...» Finsen var et øyeblikk oppglødd.

«Far min sprengete den faktisk ut selv. Han kunne alt om dynamitt og fenghetter. Da hele brønnhullet var skutt ut og gravd ut, jeg husker det som om det var i går, da sto mor og bror min og jeg i kjøkkenvinduet og så ut. Far satt på brønn-kanten. Vet du hva vi gjorde?»

Ronny ventet ikke på svar, og Finsens hode hadde falt forover. Han sov i sittende stilling.

«Vi gikk ut. Sitter du der?» sa mor. «Hva sitter du der etter? Jeg hører det som om ...»

«Jeg venter,» sa far bare. Det fantes ikke vann i brønnen. «Det kommer, sa far. Så sikkert som alderdommen. Om Gud vil. Og mens vi venter...»

Begge de to gamle menn måtte hjelpes til seng. Det hadde blitt rent for meget på en dag.

Vanndråpe. Foto: Niklas Angelus.

